PĂRINȚII AU CUVÎNTUL!

CE LOC TREBUIE SĂ OCUPE SPORTUL ÎN VIAȚA COPIILOR NOȘTRI?

În zilele noastre, preocuparea pentru creșterea unei generații echilibrate sub toate aspectele îmbracă forme dintre cele mai variate. Părinți, profesori și educatori își dedică un timp prețios pentru găsirea căilor celor mai oportune înfăptuirii unui deziderat de o asemenea importanță. Teste întocmite în școli de toate gradele situează sportul printre factorii majori, meniți să favorizeze o dezvoltare armonioasă a tineretului, începînd chiar de la vîrsta preșcolară. Astfel de teste confirmă faptul că părinții manifestă o grijă specială pentru dezvoltarea fizică a copiilor lor. Este firesc, fiindcă pe fondul unor calități fizice deosebite se pot imprima ulterior trăsături morale și intelectuale absolut necesare formării unor personalități integre.

Prin intermediul anchetei noastre cu tema „Ce loc trebuie să ocupe sportul în viața copiilor noștri?", intenționăm să aducem, în sprijinul celor spuse mai sus, opiniile autorizate ale unor părinți, de profesii dintre cele mai diferite.

Primul dintre cei invitați să-și exprime părerea este:

Ancheta noastră

● **Dr. EUGEN ȘERBĂNESCU, medic primar la Spitalul Colțea**

„Pentru mine, ca medic, valoarea sportului este lapidar exprimată prin cuvintele lui Juvenal în celebrul său dicton: mens sana in corpore sano... *Este o „rețetă" pe care o recomand din toată inima!*

În ce mă privește, m-am străduit să aplic acest dicton în cazul celor doi copii ai mei, Andrei și Sabina, *după ce și eu, în copilărie, am făcut același lucru. N-aș vrea să-mi interpretați părerea drept un servilism*

față de formule de genul „magister dixit", ci ca pe o convingere, cu un suport profund științific și generat de însăși profesiunea mea.

Cum arată astăzi Andrei? Un tînăr armonios dezvoltat, robust, plin de sănătate. În ceea ce privește intelectul, el este unul dintre studenții fruntași ai anului IV al Institutului politehnic. Ca să ajungă aici Andrei a practicat, cu caracter de divertisment, diferite discipline: de la 8 ani a făcut tenis de cimp; apoi natație și handbal.

Dar Sabina? La rîndul ei a fost îndrumată către sport, îmbrățișînd inițial natația și dedicîndu-se, în cele din urmă, gimnasticii, sport care i-a stîrnit o pasiune aparte și care i-a dăruit multiple satisfacții: cupe, medalii și diplome ce umplu o spațioasă vitrină personală.

În aceste cuvinte puține v-ați dat seama de creditul nelimitat ce îl acord sportului, tonicul pe care îmi îngădui să-l prescriu tuturor părinților pentru copiii lor".

● **LIDIA PANAIOT, profesoară, Liceul „Nicolae Bălcescu"**

„Din punctul meu de vedere, ca profesoară și mamă, chestiunea prezintă o importanță particulară. Deși nu sînt de specialitate, subliniez — pe baza cunoștințelor acumulate, grație mediului în care lucrez și propriei experiențe — că sportul nu trebuie să lipsească, mai ales, din activitatea copiilor. El este, după părerea mea, cel care face să se contureze personalitatea copilului, dezvoltă curajul, generează vioiciunea gîndirii. Observ, din păcate, printre elevii mei cei mai sîrguincioși, o oarecare antipatie față de orele de educație fizică. Situația este determinată de faptul că profesorii de specialitate cer elevilor trecerea unor norme — uneori dificile pentru unii dintre ei — ceea ce îi obligă să apeleze la o soluție „salvatoare" (numai în sensul concepției lor și a părinților lor — altfel, cu totul dăunătoare — de a nu-și strica media printr-o notă slabă la această disciplină) a scutirilor medicale. Rezultatul? O serie întreagă de dificultăți în ceea ce privește puterea de muncă, mai tîrziu, la facultate și apoi în activitatea pe care o execută, datorită unei necorespunzătoare dezvoltări fi-

zice; lipsa inițiativei, a curajului. Într-un cuvînt — lipsa unei personalități integre. Pe de altă parte, profesorii de educație fizică sînt tentați (sau, poate, obligați) să caute, cu tot dinadinsul, performanța, ocupîndu-se, prin urmare, de cîțiva elevi cu aptitudini — de multe ori aceștia sînt mediocri la învățătură — și neglijînd marea masă a școlarilor.

Consider că sportul trebuie să fie un atribut al tuturor copiilor. Iar gimnastica ar fi, cred, cea mai indicată. Deoarece am un copil în clasa a IV-a, la Școala generală nr. 30, sînt obligată să atrag atenția că educația fizică la clasele mici este foarte vitregită, lucru pentru care sînt profund nemulțumită. Și cum să nu fiu, cînd copilul îmi spune că a făcut altceva în ora de sport? În foarte rarele cazuri cînd se respectă această oră, pe nedrept ignorată, copilul vine acasă cu o deosebită vioiciune, nespus de fericit. Aproape că ghicesc, cînd îl văd, după expresia feței, dacă a făcut sau nu sport. De aceea m-am hotărît să-l înscriu la un centru de inițiere. Cristian este un băiat studios și are multă, multă nevoie de mișcare".

● **ALEXANDRU FRAȚILA, maistru electrician, Uzinele „Republica"**

„M-am convins pe deplin de utilitatea sportului dintr-o experiență cu unul din propriii mei copii. Iată despre ce este vorba.

Băiatul cel mic, Eliade, a fost în liceu un elev care își consacra, efectiv, întreaga zi fie învățăturii, fie unor înclinații deosebite către tehnică. Singur, de

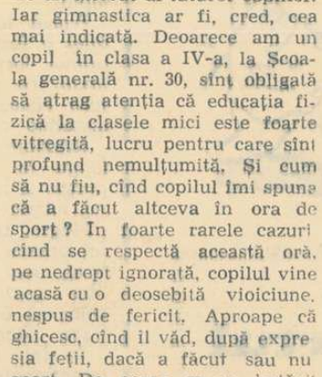

pildă, își amenajase un adevărat laborator cu diferite instalații.

A venit și concursul de admitere în facultate. Eliade a dat examen la „Politehnică". A intrat printre primii. Nu mică mi-a fost însă surprinderea cînd, la cîteva săptămîni după această reușită, băiatul mi-a declarat, cu toată sinceritatea, că se simte extenuat, că are nevoie de o perioadă de odihnă. În consecință a fost nevoit să se retragă.

Cauza acestei extenuări? Lipsa exercițiului fizic. Mi-am dat seama de acest fapt și, împreună, am stabilit, ca paralel cu pregătirea pentru un nou concurs de admitere, să-și rezerve o parte din timp unor sporturi ca natația, ciclismul, să facă tot mai multe plimbări scurte în aer liber. Rezultatul? Eliade și-a schimbat structural înfățișarea: a devenit mai sociabil și mai vioi, i-a crescut pofta de mîncare și s-a mai împlinit fizicește. A dat un nou concurs de admitere, la care a reușit cu o

Am căpătat convingerea că accidentul amintit mai sus s-a datorat numai lipsei unor deprinderi de mișcare.

Fără falsă modestie, mă felicit pentru inspirația pe care am avut-o. Băiatul este, astăzi, complet refăcut. Toată vacanța de vară a jucat fotbal, iar acum, învățînd să patineze, și-a văzut visul cu ochii. Este o plăcere pentru noi, părinții, să-l urmărim cu cîtă siguranță execută diverse figuri pe luciul gheții.

Patinajul și, în general, sportul, îi creează băiatului meu o stare de intensă satisfacție, care pregătește terenul pentru a-și insufla, cu mai multă ușurință, lecțiile".

Se înțelege că pledez pentru ca sportul să ocupe în viața copiilor un loc de frunte!"

● **Ing. EMANUEL ALEXANDRESCU, Institutul de studii și proiectări forestiere.**

„Am salutat inițiativa organizației de pionieri a Școlii generale nr. 188, atunci cînd a pus bazele unui cerc de gimnastică artistică. Fiica mea, *Dana*, elevă în clasa a III-a a școlii, a fost printre primele înscrise. Ce a însemnat pentru copil această activitate sportivă suplimentară? Un foarte bun prilej de a-și consuma o parte din energie, de a căpăta o mai mare siguranță și eleganță în mișcări, de a se dezvolta armonios. Mai mult, cercul de gimnastică artistică al școlii îi ajută la formarea personalității. Faptul că periodic sînt pregătite mici serbări cultural-sportive, în care evoluează și elevele de la „artistică", o determină să participe cu conștiinciozitate la antrenamente, să execute cît mai corect exercițiile din program, să iasă în evidență. Nu vă mai spun că acasă repriza de gimnastică artistică a clasei a III-a constituie, deseori, subiectul ei preferat.

Desigur, nu mă gîndesc prea departe, nu încerc să anticipez un succes de proporții spectaculoase, în sport, al fiicei mele, dar sînt mulțumit că ea are o preocupare curentă, care îi place, care îi trezește interes și, în plus, o stimulează și la învățătură.

Pasiunea pentru sport, pentru mișcare, încerc să o inoculez și celui de-al doilea copil al meu, *Dragoș*, mult mai mic (n-are decît 4 ani), pe care îl inițiez — personal — în practicarea patinajului. Progresele se văd încă de pe acum, la cîteva luni de la primele lecții..."

● **VIORICA DRAGOMIR, casnică**

„Anul trecut, exact pe vremea aceasta, băiatul meu, Tudorel, *și-a dorit o pereche de patine. I-am satisfăcut dorința, pentru notele de 10 pe trimestrul I și, în ajun de vacanță, s-a înscris la cursul de inițiere de la «Floreasca».*

Dar, chiar de la prima lecție, Tudorel — printr-o nefericită

întîmplare — s-a accidentat. Țintuit la pat, cu piciorul în ghips, băiatului i se citea pe față mîhnirea. Simțeam că iubește sportul, că abia așteaptă să poată zburda din nou împreună cu ceilalți copii de vîrsta sa. Ca o primă reacție, explicabilă, am vrut să-i interzic practicarea acestui sport. Apoi, atît eu cît și soțul meu, ne-am răzgîndit.

Șase părinți, cu diferite profesiuni, și-au spus cuvîntul. Ați desprins limpede din rîndurile lor: fiecare situează (sau încearcă să situeze) mișcarea, exercițiul fizic, sportul, în primul plan al preocupărilor copiilor lor. Procedînd astfel, toți — fără excepție — au înregistrat numeroase satisfacții.

Este evident, pledoaria pe care cei șase părinți consultați o fac în sprijinul sportului reprezintă un argument decisiv și convingător despre utilitatea exercițiului fizic pentru copii și tineri. Sînt argumente la care aderăm, fără rezerve, și sperăm că și cititorii noștri le vor aprecia temeinicia.

Anchetă realizată de Tiberiu STAMA și Aurelian BREBEANU

ALBU

Miercuri seara, la Floreasca, baschetbaliștii din pitorescul orășel de pe Sava abordau cea de-a doua repriză cu îndreptățite speranțe într-un rezultat foarte strîns. Un coș diferență însemna, practic, echilibru perfect. Un coș, la pauză, în disputa panourilor, reprezintă chiar ceva mai puțin decît, să zicem, o secundă avans la jumătatea unui semifond... Gazdelor le rămîneau, așadar, douăzeci de minute de joc efectiv pentru a încerca să se impună cu oarecare autoritate în fața acestei echipe tenace, omogene, cu gabarit impresionant și de o elasticitate rar întîlnită, asemenea unui resort de oțel care se comprimă și se destinde cu egală ușurință între panoul propriu și panoul advers.

Mărturisesc că, în sinea mea, nutream îndoieli serioase cu privire la materializarea intenției campionilor noștri; dar așa cum s-a putut vedea, atît de către cei prezenți în sala de lîngă lacuri, cît și de către cei adunați, cu sufletul la gură, în preajma nenumăratelor ecrane miniaturale — debutul reprizei secunde a coincis cu un iureș dinamovist, al cărui „motor" neobosit și irezistibil a fost același jucător de excepție, care se numește Albu. Percutant, agil, exploziv, evident dezavantajat de statură, în pofida celor 185 cm, în duelurile cu „giganții" de doi metri și ceva, temerarul conducător de joc a suplinit cu brio, și de astă dată, inferioritatea de talie, printr-o priză de-a dreptul magnetică, prin relația similară dintre mîinile sale și coșul vizat (a înscris, retineți, 35 de puncte, adică peste o treime din totalul învingătorilor!) — prin neobișnuita putere de... anticipație, concretizată în intercepții uimitoare și pase milimetrice pe care coechipierii săi erau, aș zice, obligați să le fructifice, cam în nouă cazuri din zece...

Fără a neglija meritele întregii formații în obținerea acestui succes de prestigiu — să nu uităm că Olympia Ljubljana este una din cele mai bune echipe de baschet de pe bătrînul continent — mi se pare necesar și echitabil să reliefez contribuția majoră a excelentului jucător dinamovist, recunoscut de altminteri drept o valoare certă pe plan internațional. Aș adăuga că miercuri, la Floreasca, Albu a cîștigat de o manieră convingătoare duelul indirect cu iugoslavul Daneu, a cărui carte de vizită ne dispensează de comentarii. Autentică somitate a jocului cu mingea la coș — vedeta oaspeților a fost depășită cu acest prilej, atît ca viziune de ansamblu, cît și ca forță de organizare și de finalizare — deși, cum s-a mai remarcat, fără un filon de talia lui Daneu este foarte probabil că vizitatorii ar fi înregistrat la București un eșec de proporții.

Felicitîndu-i încă o dată pe Albu și pe colegii săi pentru splendida performanță — le urez perseverență și... nervi de oțel, mai ales în vederea dificilului **retur** de la Ljubljana!

Dan DEȘLIU

Șerban Ciochină l-a „egalat" pe Ron Clarke!

Ai

Ron Clarke a uimit lumea nu numai prin zecile de recorduri mondiale doborîte, ci și prin cantitatea uriașă de lucru pe care o depune la antrenamente. Clarke se antrenează de 3 ori pe zi! Puțini au crezut acest lucru pînă ce nu s-au convins văzîndu-l cum se pregătește, cu ocazia turneelor sale europene: dimineața și la prînz cîte o oră și seara o oră și jumătate.

Iată însă că exemplul său — care a fost urmat, cum este și firesc (cu noutățile de metodică și antrenament), de colegii săi de probă din alte țări, a fost transpus în practică și de către unul dintre cei mai valoroși atleți români, săritorul de triplu Șerban Ciochină.

Deși în 1967 a fost al 9-lea săritor din lume, recordmanul nostru nu este mulțumit cu acest loc. El dorește acum să facă tot ce este posibil ca în Mexic să ocupe un loc mai bun decît cel de la Jocurile Olimpice de la Tokio — 5. Ciochină vizează o cifră în jurul a 16,80 m și pentru aceasta, împreună cu antrenorul Elias Baruch, și-a dat seama că pentru a atinge noi limite este necesar ceva nou, ceva în plus. Astfel au fost adoptate cele 3 antrenamente zilnice.

Este, desigur, ceva surprinzător ca un săritor să efectueze cotidian cîte trei antrenamente cînd, în general, se știe că acest lucru este caracteristic alergătorilor de fond. Și totuși, iată că programul a fost pus în practică.

— Dimineața, în zori de zi, primul antrenament. Circa 1,5 km de alergare, apoi urcușuri pe coastele înclinate, 6 x 200 m alergare lansată și 10 reprize a 10 repetări exerciții de abdomen.

— La prînz, al doilea antrenament, cel de bază (haltere, sărituri, alergări) care durează circa 2 și uneori chiar 3 ore.

— Și, în sfîrșit, seara al treilea antrenament (cros, jocuri sportive) de circa o oră și jumătate.

El efectuează aceste antrenamente zilnice împreună cu săritorul de lungime Mihai Zaharia (7,69 m în 1967), care speră, asemenea lui Ciochină, ca în urma acestei munci de un volum uriaș să realizeze performanțe în jurul a 7,90 m.

Salutăm ca ceva cu totul remarcabil ambiția, perseverența și dorința de rezultate de valoare mondială a lui Ciochină și a colegului său și poate că de necesitatea unei munci deosebite se vor convinge și alți atleți ai noștri.

Numai o asemenea muncă deosebită, desfășurată sub un strict control medical, va conduce la rezultate care să ne dea speranțe pentru Mexic.

N. MARAȘESCU

Din poșta inimii

TR. SEVERIN. Sala Voința din localitate a găzduit recent un mare turneu de tenis de masă masculin, dotat cu *„Cupa de iarnă"*. La concurs au participat numeroși tineri, reprezentînd toate asociațiile sportive din oraș cu secții de specialitate. Întrecerile au fost dominate de reprezentanții A. S. Sănătatea, care, de altfel, au și ocupat primele trei locuri în clasament: *1. Ion Drăgănuș, 2. Florin Mădulici, 3. Ion Vucescu.*

M. FOCȘAN — coresp.

GALAȚI. În orașul nostru a avut loc zilele trecute primul concurs atletic de sală din această iarnă. Competiția a fost organizată de Consiliul orășenesc pentru educație fizică și sport. Cu acest prilej s-au obținut cîteva rezultate demne de reținut. Astfel, la categoria junioare mici *Mariana Matei* a sărit peste ștacheta ridicată la 1,50 m. Ea a reușit să o întreacă cu 5 cm pe Maria Enică, favorita probei. La categoria copii, *Neta Rădulescu* a parcurs distanța de 50 m în 7,1 sec., iar *Mariana Barcan* (junioare mici) a realizat pe aceeași distanță 7 sec. Alte rezultate: *D. Butnaru* (juniori mici) 6,5 sec. pe 50 m; *N. Modiga* (juniori mari) 1,75 m la înălțime; *Maria Enică* 10,10 m la greutate.

La startul probelor s-au aliniat 70 de atleți și atlete de la C.S.O., de la liceele și școlile generale gălățene.

GH. ARSENE — coresp.

TG. MUREȘ. Din inițiativa Consiliului regional E.F.S. Mureș-Autonomă Maghiară, a fost organizată o anchetă în rîndul iubitorilor sportului pentru stabilirea celor mai buni 10 sportivi ai regiunii pe 1967. Cei care au răspuns la anchetă au avut în vedere valoarea performanțelor obținute de sportivii noștri fruntași, locurile ocupate la diferite campionate și întreceri din țară și de peste hotare, comportările de pe terenul de sport și din viața de toate zilele.

În urma trierii răspunsurilor, a fost stabilit următorul clasament: 1. FRANCISC BOLA (lupte libere), 2. *Anton Pongrac* (scrimă), 3. *Dionisie Nagy* (înot), 4. *Margareta Szemanyi* (popice), 5. *Iuliu Szabo* (hochei pe gheață), 6. *Bela Soos* (șah), 7. *Otto Hintz* (aeromodelism), 8. *Adalbert Covaci* (înot), 9. *Nicolae David* (ciclism), 10. *Ovidiu Gorea* (box).

I. PĂUȘ — coresp. principal

ROMAN. Dr. *Romulus Rusu* este apreciat ca unul dintre cei mai buni medici romașcani. La fel de bine cotat este el și ca sportiv. Îl cunoaștem cu toții ca pe un pasionat al sportului. Dr. Romulus Rusu a trecut de mult de prima tinerețe. Are respectabila vîrstă de 66 de ani. În ciuda acestei „categorii", el este mereu prezent pe arenele de popice din localitate, participînd cu regularitate la concursuri. În anul care a trecut, dr. Rusu a fost creditat cu performanțe rar întîlnite la oameni de vîrsta lui, obținînd în repetate rînduri rezultate de peste 845 p.d., cifră care reprezintă baremul categoriei I de clasificare la proba de 200 lovituri mixte. Să mai consemnăm la acest scurt portret preocuparea permanentă pe care o are medicul nostru pentru sprijinirea sportului din localitate. De pildă, cu ocazia etapei regionale a campionatului republican de popice, el a efectuat un control medical pentru a stabili gradul de pregătire al participanților, precum și modificările funcționale ce au loc înainte de concurs, în timpul și după terminarea lui

I. BALCIZA — coresp.

Printre roți și pedale

CICLIȘTII II CONCUREAZĂ PE SCHIORI

Alergătorii care se pregătesc pentru cea de-a XXI-a ediție a „Cursei Păcii" — Berlin — Praga — Varșovia — se află de cîteva zile în Poiana Brașov. Antrenorul *Ernest Golgoți* îi supune pe elevii săi *(G. Moiceanu, Ion Ardeleanu, W. Ziegler, Ion Stoica, Nicolae Ciumeți, Gh. Suciu, Sorin Suditu, Fr. Gera* și *Gh. Moldoveanu)* la un riguros antrenament de schi. În program sînt prevăzute, de asemenea, crosuri pe zăpadă, ascensiuni, lucru în sală la aparate, jocuri sportive. Se folosește, așadar, luna ianuarie pentru „oxigenare" și pentru completarea pregătirii fizice generale.

Fără îndoială, cicliștii nu se vor prezenta la startul „Cursei Păcii" numai cu aceste antrenamente la... schi. Ei vor rula un număr important de kilometri pe șosele (6—7 000) și vor lua parte la competiții de verificare. Toate acestea sînt prevăzute în planurile de pregătire pentru lunile februarie, martie și aprilie.

PISTARZII INTRĂ ÎN ARENĂ!

Antrenorul *Iulian Gociman* ne-a făcut o vizită la redacție. Cu acest prilej ne-a informat că pistarzii vor efectua și ei o perioadă de pregătire la munte. Începînd de la 16 ianuarie, specialiștii în probele de velodrom *(Vasile Burlacu, Paul Soare, Gh. Juravle, George Negoescu, Mircea Virgil, Florian Porcăruș, Ștefan Leibner, Ion Florea, Florian Negoescu* și *Dan Popovici)* vor putea fi văzuți pe pîrtiile din Predeal. Ei sînt în continuarea pregătirii, deoarece au folosit intens luna decembrie pentru antrenamente la sală și în aer liber. Supărați pe faptul că n-au fost luați în vederile selecționerilor olimpici, pistarzii vor să dovedească în sezonul competițional 1968 că merită acest lucru și chiar să facă deplasarea la Ciudad de Mexico... Antrenamentele vor fi conduse de cei doi antrenori ai lotului republican, *Iulian Gociman* și *Mircea Mihăilescu.*

NICOLAE VOICU PREFERĂ CAPITALA

Antrenorul *Nicolae Voicu* a rămas ferm pe poziție: se va pregăti în Capitală! Așa se face că *Emil Rusu, Constantin Grigore, Ștefan Cernea, Vasile Selejan, Nicolae David, Cristian Tudoran, Vasile Tudor, Gh. Ciumeți, Alexandru Sofronie* și *Ștefan Suciu* se află aproape zilnic pe aleile de la Dinamo, fie efectuînd crosuri, fie alergînd după o minge... Din acest lot face parte și *Ludovic Zanoni*. El a fost chemat în pregătire pentru a-l ajuta practic pe antrenor, pentru a transmite tinerilor rutieri din vasta sa experiență de fondist. Poate că speranțele ciclismului nostru vor putea să învețe de la Zanoni și ceva din sîrguința pe care acesta o dovedește la antrenamente, din viața sportivă pe care o duce și pe care înțelege s-o aibă ca aliat în realizarea performanțelor.

Au existat și unele indisponibilități. Doi alergători, Ion Rădăcină și Dumitru Nemțeanu, accidentați la sfîrșitul sezonului trecut, n-au putut veni la pregătire decît ieri. Să sperăm că vor recupera. Desigur, cînd vremea va permite și cicliștii antrenați de *prof. Nicolae Voicu* vor trece la rulaje, astfel ca începutul sezonului să-i găsească pregătiți pentru start.

Hristache NAUM

8, 9, 10... out

CE FAC CEILALȚI ANTRENORI?

În anul 1967 au avut loc în Capitală 41 de reuniuni amicale și oficiale, spectatorii vizionînd peste 400 de partide. Reține atenția faptul că mai mult de jumătate din numărul galelor disputate au fost organizate de clubul Metalul (antrenori I. Stoianovici și I. Sandu). Se pune în mod firesc întrebarea: ce fac ceilalți antrenori bucureșteni? Și, să nu uităm: sînt peste 30! În legătură cu activitatea arbitrilor-judecători din Capitală subliniem că au fost promovați la categorii superioare 15 oficiali, printre care Gh. Stănescu, M. Ciucă, Al. Călărașu, M. Buză, R. Iorgulescu, I. Argăseală etc.

MAX SCHMELLING—JOE LOUIS 1—1

Deși au trecut mai bine de 30 de ani de la disputarea meciurilor dintre faimoșii boxeri Max Schmelling și Joe Louis, totuși mulți dintre cititorii noștri discută și acum pe marginea lor, contrazicîndu-se asupra verdictelor dictate de arbitri. Unii ne-au vizitat chiar la redacție, cerîndu-ne să precizăm care au fost rezultatele reale ale acestor memorabile confruntări. Facem — deci — cuvenitele precizări: Max Schmelling și Joe Louis s-au întîlnit pentru prima oară la New York în iunie 1936. Meciul a avut un caracter amical, nici unul nefiind, pe atunci, campion mondial. Pugilistul german a învins prin k.o. în repriza a 12-a. A doua partidă s-a disputat la 22 iunie 1938, tot la New York. Boxerul american, care între timp devenise campion al lumii, a cîștigat prin k.o. în primul rund.